

MATEMATİK ETKİNLİKLERİ 2001'E DAİR

Tuna Beşeri - S.Eylem Erdoğan

İYTE, Fen Fakültesi, Matematik Bölümü, Urla, İZMİR

Matematikçiler Derneğinin duyurusunu ve içeriğini ilk duyduğumuzda Matematik Eğitimi üzerine bilgisine yoğun ve detaylı bir programdan ister istemez çok etkilendik. Davetli konuşmacılar ve seçilen konular ise işin bir başka cazibeli noktasıydı. Bir Araştırma Görevlisinin maaşının yarısına mal olacak masrafları hiç düşünmeden, İzmir'den çıktık yola. Perşembe sabahı Ankaradaydık. O gün Ankara bir başka güzeldi, yeşilin yoğunluğu, gökyüzünün maviliği içine serpilmiş fraktal bulutlar günün ilk konuşmasının habercileriydiler sanki. Bekleme salonunda üç-dört kuşak yüzlerce matematikçi ve misafirler toplanmıştı. Matematikçiler Derneği ve bizim Matematik Dünyası standımız önündeki kalabalık bizlere ayrı bir sevinç veriyordu. Kimisi dergiyi ilk kez duyuyor, kimisi tekrar derginin çıkıyor olmasına seviniyor, kimisi ise yeni kapağı yadırgıyordu.

İlk konuşma ismini liseden beri ders kitaplarımızda, matematik sözlüklerinde gördüğümüz ama ilk kez karşılaştığımız Timur Karaçay hocamızı. Onun hastalıkları geride bırakıp yaşama yeniden merhaba demesinden ayrı bir keyif aldık. Konuşması ise keyiften de öteydi: "Matematik ve Sanat". Matematik ve sanatın benzerlik ve ayrımlarını betimleme yoluyla ortaya koymayı amaçladı ve ayrıca sanatın matematik ve fiziksel bilimlerde ne denli ciddiye alındığını örneklerle göstermeye çalıştı. Bu konuşmada "Neden matematik öğreniyoruz?" sorusuna yanıt ararken, "Matematiksel güzellik nedir?" sorusuyla karşılaştık ve sanıldığı gibi aksine, eğitim ve kültür sistemimizin, matematiği liberal sanatlardan çok daha iyi öğrettiği sonucuna ulaştık.

Ertesi gün Öner Çakar hocamızın "Doğadan Matematiksel Esintiler" üzerine diya eşliğinde yaptığı konuşması biz matematikçilerin Ankara'nın bahar keyfini doya doya yaşamamıza neden oldu.

Sergi salonunda üç gün boyunca çeşitli kurum ve kuruluşlar poster gösterilerini sundu, biz de mizahlarda bu yerlerde matematik oyunları ile beyin jimnastiği yaptık. Bazen çocuk olmak ve çocuk gibi sevinmek insana ayrı bir huzur veriyor.

Bizi en çok etkileyen sunumlardan bir diğeri de, Ankara Fen Lisesi öğrencilerinin "Öğrenci Gözüyle Matematik Öğretimi" adlı sunumuydu. Ankara Fen Lisesi 2. sınıf öğrencilerinin matematiği farklı öğretim metodlarıyla sevdirmeye ve yeni araç ve gereçler üretme konusunda yapmış oldukları çalışmalar bir çok profesyonele taş çıkartacak nitelikteydi.

Ünal Ufuktepe hocamız ise "Bir Eğlenceli Matematik Deneyimi" adlı konuşmasında matematik konusunun kaynaklarını sorgulayan alternatif bir öğretim modeli de olabilecek, sanatın tiyatro ve müzik gibi dallarını kullanarak, amatör bir ruhla hazırladıkları matematik gösterisinden bahsetti. Bu gösteriler sonrasında katılımcular arasından rassal seçilen 500 öğrenciye sunulan değerlendirme anketlerinin sonuçlarını görüş ve önerilerimize sundu.

Sempozyumun son etkinliği olan "Matematik ve Toplum" adlı panel, Timur Karaçay başkanlığında Ziya Aktaş, Orhan Güvenen, Bülent Karasözen, Emrehan Halıcı ve Ünal Ufuktepe'nin katılımlarıyla gerçekleştirildi. İnsanlığın daha iyiye ve daha doğruya ulaşması için matematik uğraşısının vazgeçilmez olduğu, bunun yanında teknolojinin inasanoğluna rahatlık ya da kolaylıklar sunarken insan ilişkilerini ve insanın düşünme sistemini olumsuz yönde etkileyebileceği vurgulandı.

Son Söz: Bu tür toplantılara ülke olarak çok ama çok ihtiyacımız var. Önümüzdeki günlerde de matematik sempozyumlarının daha sık aralıklarla düzenlenmesi dileğiyle...